

Criogenie

Ioan Grigoraș & Liliana Trif

- Sunt zilele mai calde, dar ploioase,
Pe streșini cad în valuri mici șuvoaie
Purtând cu ele bruma de angoase
Pe care mi-o provoac-atâta ploaie,

Mici nostalgii mă-bântuie și-ncearcă
Să-și facă cuiburi trainice în minte,
Degeaba caut o scăpare-n arcă,
Noe are-mpotriva mea un dinte...

M-am resemnat, să mă înece zloata,
Criogenie pentru altă vreme,
Când vei deschide pentru mine poarta
Să scap de ploi, să fug de anateme.

- Pe țigle cad aritmic diamante,
Dar numai noaptea plouă... Vraja cerne
Melancolii și picură andante
Prin amintiri care devin eterne.

Dar egoști ne-nchidem în odaie
Și stăm ascunși, cu storurile trase,
De parcă ne-ar ucide-această ploaie
Ce-și lasă-ncet cortina de mătase

Peste oftatul inimii... Începe
O nouă zi și-o nesfârșită eră
Când unul fără altul n-am concepe
Să ne mutăm în altă emisferă.

Ioan Grigoraș & Liliana Trif